

Ντίνα Ρέππα*

► Η κυβέρνηση βάζει στο στόχαστρο τις συλλογικές διαδικασίες

Στις 24 Σεπτέμβρη η υπουργός Παιδείας καταθέτει αιφνιδιαστικά στη βουλή μια ρύθμιση που προβλέπει ότι οι εκλογές των αιρετών εκπροσώπων των εργαζόμενων στα υπηρεσιακά συμβούλια των εκπαιδευτικών μπορούν να διεξαχθούν με ηλεκτρονική ψηφοφορία. Η πανδημία δίνει το πλαίσιο για να δικαιολογηθεί μια τέτοια ρύθμιση. Το έδαφος στρώνεται εδώ και καιρό. Πρώτη η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, με ένα σκληρό χτύπημα στο δικαίωμα της απεργίας, παρεμβαίνει απευθείας στα καταστατικά των σωματείων και επιβάλλει την απόλυτη πλειοψηφία (50%+1) για την κήρυξη μιας απεργίας. Η ΝΔ ακολουθεί αμέσως μετά με το φακέλωμα των σωματείων και την επιβολή μητρώου συνδικαλιζόμενων, καθώς και με το τον νόμο του σύγχρονου ολοκληρωτισμού για τις διαδηλώσεις, εγκαινιάζοντας έτσι ένα νέο γύρο απαγορεύσεων.

Όμως, η ηλεκτρονική ψηφοφορία δεν αποτελεί ένα ακόμα αντιδραστικό μέτρο. Είναι ποιοτική αναβάθμιση της επίθεσης που επιδιώκει να μεταλλάξει με απευθείας παρέμβαση του κράτους και της κυβέρνησης, δομή και περιεχόμενο, μορφές λειτουργίας και παρέμβασης του συνδικαλιστικού κινήματος. Η κυβέρνηση αποβλέπει να εγκαθιδρύσει ένα ιδιότυπο μόνιμο lockdown στη λειτουργία των σωματείων. Η κοινωνική «αποστασιοποίηση» για την αποφυγή εξάπλωσης του κορωνοϊού θέλουν να μεταφερθεί πρώτα και κύρια εκεί όπου κρίνεται η δυνατότητα της νεολαίας και των εργαζόμενων να ανατρέπουν την κυρίαρχη πολιτική, στις μαζικές διαδικασίες και στη λειτουργία των φορέων συλλογικής οργάνωσης τους.

Με την ηλεκτρονική ψηφοφορία ως εργαλείο και συνολικότερα με το ιδεολόγημα της ηλεκτρονικής «δημοκρατίας» όπου όλα γίνονται δια μέσου του υπολογιστή, σε καθεστώς απομόνωσης, δίνουν βάρος στην ατομική συμπεριφορά και στη χειραγώγησή της από τα πλήρως ελεγχόμενα από το κεφάλαιο ΜΜΕ. Ο στόχος είναι να απαξιωθούν όλες οι διαδικασίες που ο εργαζόμενος συμμετέχει συλλογικά και δια ζώσης, όλες όσες δίνουν τη δυνατότητα να υπάρξουν ρήγματα στην κυρίαρχη πολιτική κι έτσι ο καθένας αποκομμένος από τη συλλογική συζήτηση και ιδεολογική, πολιτική και συνδικαλιστική διαπάλη να δρα όλο και περισσότερο σε συνθήκες «εικονικής πραγματικότητας». Το πρόβλημα τους δεν είναι ο κορωνοϊός και

τα υγειονομικά πρωτόκολλα. Το αποκλειστικό μέλημά τους είναι να ξεμπερδεύουν με ό,τι κρατά ζωντανό το συνδικαλιστικό κίνημα, τις διαδικασίες βάσης, τις γενικές συνελεύσεις, τη συλλογική συζήτηση. Ταυτόχρονα, εντάσσεται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο που θέλει το σπάσιμο κάθε κοινωνικού δεσμού, προάγοντας την ατομικότητα και τη συνδιαλλαγή. Ο εργαζόμενος ψηφίζει από υπολογιστή, ο εκπαιδευτικός κάνει μάθημα από υπολογιστή, το παιδί παίζει από υπολογιστή.

Η κυβέρνηση διάλεξε τις εκλογές για τα υπηρεσιακά συμβούλια για το πείραμα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας και για πολλούς ακόμα λόγους. Γιατί είναι εκλογές που τις διεξάγει το κράτος και έχει τον πλήρη έλεγχο τους και φυσικά η αλλοίωση του αποτελέσματος είναι σχεδόν βέβαιη. Μέχρι στιγμής, πάντως, κάτω από την πίεση και την αποφασιστικότητα των Παρεμβάσεων ΔΕ που από την πρώτη στιγμή επιδίωξαν να υπάρξει κοινή δήλωση όλων των πολιτικών δυνάμεων ότι θα αποσύρουν τα ψηφοδέλτιά τους με την ταυτόχρονη ρητή δήλωσή τους ότι αυτές θα το πράξουν ακόμα κι αν είναι το μοναδικό ψηφοδέλτιο που θα αποσυρθεί, οι παρατάξεις στο ΔΣ της ΟΛΜΕ εξέδωσαν ομόφωνη απόφαση όπου καταγγέλλουν την ηλεκτρονική ψηφοφορία και δηλώνουν απόσυρση των ψηφοδελτίων τους. Μετά από αυτό, ακολούθησε και το ΔΣ της ΔΟΕ με σχετική πλειοψηφία (Παρεμβάσεις, ΑΣΕ/ΠΑΜΕ, Δίκτυο-ΣΥΡΙΖΑ) με τη ΔΑΚΕ και τη ΔΗΣΥ να χλευάζουν την απόφαση και να δηλώνουν ότι δεν δεσμεύονται από αυτήν.

Τις επόμενες μέρες θα κριθεί, αν το υπουργείο Παιδείας θα υποχωρήσει ή θα οξύνει την αντιπαράθεση. Το σίγουρο είναι ότι ο μαχόμενος κόσμος είναι απολύτως ενάντια σε μια τέτοια εξέλιξη. Απέναντι σε αυτούς τους στόχους από την πλευρά του κεφαλαίου και της κυβέρνησης, η απάντηση της ριζοσπαστικής αντικαπιταλιστικής πτέρυγας μπορεί να είναι μόνο μία, ακύρωση, μπλοκάρισμα και απονομιμοποίηση. Όλες οι δυνάμεις κρίνονται αυτή την περίοδο από τη θέση τους στην ηλεκτρονική ψηφοφορία αλλά και από την τελική τους στάση, αν αυτή εφαρμοστεί. Ήδη πολλές οργανώσεις που συνδικαλίζονται στον χώρο της εκπαίδευσης, ανάμεσά τους και το NAP καθώς και πλήθος αγωνιστών στα ψηφοδέλτια σε όλη την Ελλάδα, έχουν δεσμευτεί ότι θα αποσυρθούν. Η απόσυρση των ψηφοδελτίων θα σημάνει την απονομιμοποίηση των αποτελεσμάτων και των διαδικασιών και κυρίως θα συμβάλλει στη συγκρότηση ρεύματος ακύρωσής τους.

***Εκπαιδευτικός, δημοτική σύμβουλος στο Δήμο Αθηναίων**

Πηγή: prin.gr